

Hírlevél

2007. december X. évfolyam 6.

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének időszakos kiadványa

A kiadvány térítésmentes, sokszorosítható * Készült az NCA támogatásával

Ismét idősebbek lettünk egy évvel – talán okosabbak is egy kicsit. Értékelni fogjuk a jelen év eredményeit, sikertelenségeit, tapasztalatait. Ehhez segítséget a BEOSZ Elnökségének a Választmány részére megküldendő beszámolója adhat. Fontosabbnak tűnik e pillanatokban azonban a jövő év feladataira felhívni a figyelmet.

Tisztújító küldöttgyűlésre készülünk! Nem hiszem, hogy van valaki is közöttünk, aki megkérdőjelezhetné e rendezvény kiemelkedő jelentőségét a Szövetség életében. Ha pedig ez így van, akkor arra felkészülni, azt sikeresen lebonyolítani, vagyis jó döntéseket hozni mindannyiunk felelőssége, ezért kötelessége is. Segítsünk magunknak azzal, hogy így teszünk!

Az Elnökség elkészíti a 2008. évi munkatervét, s azt december végéig elküldi, mint felhasználható tervezetet.

A jövő évre készülünk

(A Választmány fogja azt jóváhagyni 2008. február 27-ei ülésén.) Nekünk az elnökségnek ez feladatterv, Nektek egyféle ajánlás. Most – figyelemfelkeltésképpen – ebből a tervből válogatok.

Közismert, hogy 2008. a Reneszánsz Éve! 550 éve koronázták királlyá Mátyást. A programok január 22-étől a következő év január 22-ig szólnak majd. Lesznek országos nagy rendezvények, és kisebb nyilvánosságot megérintőek is. A BEOSZ és annak tag-egyesületei mérlegeljék, hogy hogyan tudnának ehhez csatlakozni, vagy éppen saját programmal kiemelkedőt teljesíteni. A Reneszánsz Év szövetségi koncepciói: lehetőleg nagy tömegekhez szóljon, a BEOSZ modern megjelenítését szolgálja, a szövetség kulturális tevékenységét modernizálja, hasson "kifelé" is, legyen benne folyamatosság (tavasszal: a középkort idézze, nyáron pedig a mai megújulást mutassa

be), bírja az egyesületek támogatását. Mondok néhány tervezhető programot: kulturális turizmus: Nagytétény, Szekesfehervár, Pécs, Visegrád, Pannónhalma, Mezőkövesd, múzeumok külön erre készített kiállításai, fesztiválok, tudományos tanácskozások (zsoldos hadsereg akkor és ma), közművelődési programok, közösségi beszélgetések. Figyelem: a Reneszánsz Év programbizottsága (országos!) december közepén tervezi meghirdetni a helyi, közösségi programok támogatására szánt pályázatát! Olvasható lesz a honlapunkon! Elbírálása februárban várható, 2008 áprilisában létrejön egy újabb pályázat ugyanott, s ennek elbírálását júniusra tervezték.

2008 tele lesz évfordulókkal: május 18: 160 éves a Magyar Honvédség (a Honvédelem Napja), augusztus 7–16:

(Folytatás az 3. oldalon)

*Kellemes Karácsonyi Ünnepeket
és Boldog Új Esztendőt!*

Asszonyfórum, 2007

Nem titok, asszonytársaim körében nagy várakozás előzte meg december elsején a dr. Vadai Ágnes államtitkárral való találkozást. A Honvédelmi Időügyi Tanács ügybuzgó elnöke, Szekeres István nyugállományú dandártábornok volt az asszonyfórum fő szervezője, s ő bevallotta, arra törekedett, hogy a “honvédségi igényjogsult” asszonyok valamennyi rétege – a katonafeleségek, a katonazövegyek, a nyugállományú katonanők és a honvédségi nyugdíjas nőtársaik – képviselve legyen a Stefánia Palota csodaszép Gobelín-termében.

Már a találkozó előtt egy héttel szűkebb körben megvitattuk, hogy milyen “rázó” kérdéseket teszünk fel az államtitkár asszonynak 9600 asszonytársunk képviseletében, s ezeket el is juttattuk az államtitkár asszonyhoz. (A legfrissebb adatok szerint ma már ennyi nőtársunk tartozik a honvédelmi tárca gondozási körébe!)

Nem titok, hogy dr. Vadai Ágnes államtitkár asszony már az első percekben bizalmat ébresztett nyílt, őszinte beszédével, kedvességével és derűt sugárzó egyéniségével. Azzal kezdte az összegyűjtött kérdéseinkre a válaszadást, hogy járva-kelve az országban, a csapatlátogatásokon mindig szakított időt az aktív katonanőkkel való találkozásra. Fontosnak tartja, ezt a kapcsolatfelvételt, hisz a seregben – különösen csapatoknál – a személyi állomány 16 százaléka katonanő. Kiderült, hogy dr. Vadai Ágnes fiatalos lendülettel vidéki látogatásai során még arra is szakított időt, hogy a férjeik sorsát vállaló katonafeleségek sorsát, gondjait, örö-

meit megismerje. Mindjárt ki is rukkolt egy javaslattal: ne csak a katonanőknek és a katonazövegyeknek legyen szekciója, szerveződésük, hanem a katonafeleségeknek is, akik bizony akkor élik át a legtöbb stresszt, amikor katonaférjeik missziós szolgálatot teljesítenek.

Arra a kérdésre pedig, hogy mikor lesz zökkenőmentes a kórházpalotában, vagyis az Állami Egészségügyi Központban a betegellátás, az államtitkár asszony türelemre intett és mindjárt javasolta is: aki valamilyen visszasságot tapasztal, jelentse be késedelem nélkül a titkárságára. Ugyancsak türelmet kért, az idősothton felépítésével kapcsolatban is, hiszen – amint mondta – ezen a téren hamarosan áttörés várható. A számítások szerint nem is az idősothton felépítése jelenti a nagyobb gondot, hanem a fenntartása, a kulturált üzemeltetése.

Az asszonyfórum elnöke, Bódi Jánosné, a BEOSZ nőtagozatának vezetője arra biztatta a fórum résztvevőit, hogy a gondjaik mellett mondják el

hétköznapi örömeiket is, amelyeket közösségeikben – a klubokban, egyesületekben – átélnek.

Nem sok biztatás kellett az asszonyoknak, hiszen az elsőnek felszólaló Molnár Gyuláné, a budapesti nyugdíjas klub nőtagozatának örökmozgó vezetője elmondta, hogy a budapesti nagy lakótelepen élő katonazövegyek számára bizony megélhetése gondot jelent az egyre magasabb távfűtési számla és a gyógyszerek kifizetése. De az asszonyok körében népszerű Klárika elmondta azt is, hogy a budapesti nyugdíjas klub nőtagozatában nagyon jó a közösségi élet, változatosak, kultúraltak a programjaik és a Stefánia-Palotában van az állandó “főhadiszállásuk”.

A szolnoki, a győri és a székesfehérvári asszonyok képviselői is arról számoltak be, hogy a hétköznapi életüket szinte felvidítják és tartalmassá teszik a klubprogramok. A kézimunka kiállítások mellett az énekkarok szerveződése jelentett újdonságot, de már több helyen “Kattints rá nagy!” címmel van-

nak számítógépes tanfolyamok is. Az asszonyfórumon derűs történetek hangzottak el a férfinapok szervezéséről, a nőtársaikról való gondoskodásról.

Egy asszonytársunk viszont szóvá tette: a beteglátogatás során a katonazövegyek ajándékozására miért nem biztosítanak egy bizonyos összeget (2500 forint) ugyanúgy mint a nyugállományú férfiaknak.

A mindvégig jó hangulatú asszonyfórum végén dr. Vadai Ágnes megnyugtató választ adott a kérdéseinkre, és ígéretet tett arra is, hogy ezentúl gyakrabban fog találkozni, beszélgetni asszonytársaival, hiszen ez az összejövetel is nagyon tanulságos volt.

M. Kovács Mária

(Folytatás az 1. oldalról)

70 éves a magyar katonai repülés (Kecskemét: Repülő Nap), szeptember 29: Pákozdi 160. évforduló, október 9–10: NATO védelmi miniszterek magyarországi találkozója. Figyelem: augusztus 20: tisztavetés – lehet, hogy díszszemlével! Véleményt kér a honvédelmi tárca vezetése rajtunk keresztül “üzenjetelek”! 90 éves a Hadtörténeti Múzeum! Köszöntsük méltóképpen a magyar hadtörténelem e kincsestárát! (Látogassuk kiállításait, működünk együtt a hagyományörzés, nevelés szép és közös feladataiban és katonai sírok gondozásában.

A Honvédelmi Minisztérium is meghirdeti majd saját pályázatát: aktualitás

(ifjúsági kommunikáció – toborzás, biztonságpolitika, tájékoztatás, Magyar Honvédség értékei és képességei, stb.) segítse az ágazati, szolgálati célokat, van rá igény és van hozzá önrő. E pályázat kihirdetése januárban várható. Programokra lehet majd pályázni (kultúra, művelődés, képzőművészeti, irodalmi, fotó, stb.) A BEOSZ tagegyesületei szólítsák meg az ifjúságot, minél nagyobb tömegeket vonjanak be. Előnyt jelent a más szervezetekkel való együttműködés.

A BEOSZ országos, tagszövetségi és régiós rendezvényei, illetve a tagegyesületek kiemelten kezelendő programjai az elnökség munkatervében szerepelnek, s ezt december végéig megkapják.

Eddig csak a munkáról beszéltem. Nem mondtam köszönetet szövetségi érdekű munkáért, a támogatásért, a barátságért: most megteszem. Életem legnehezebb éveit éltem meg, és nem hiszem, hogy a következő időszakban ez lényegesen megváltozna. Felbecsülhetetlen segítséget kaptam Tőletek ahhoz, hogy a szövetségünk fejlődhessen, erősödhessen, növekedjen elismertsége és tekintélye. Köszönöm.

Boldog Karácsonyt, és sikeres, jó egészségben és jó közösségben megélt új esztendőt kívánok!

Sipos Géza nyá. ezredes
BEOSZ elnöke

A tagtoborzási csoda titka

Szavakban elismerjük, fontosnak tartjuk, hogy az egyesületek, a szövetség egészében hány főből tevődik össze. De nehezen találjuk annak módszereit, miként lehetne gyarapítani a taglétszámot, hogyan találhatnának helyet a BEOSZ-ban a hivatásos katonák, a fiatalok, idősebb korba tartozó nyugállományú katonák, a katonafeleségek vagy az özvegyek.

Mi különböző státusú katonák – a hivatást még aktívan gyakorlók, a felső nyugdíjkorhatárt túlhaladtak vagy a nyugállományba kerülést már lehetőségek hiányában választók, együtt képeznek egy teljes csapatot. Közös hordozzák magukban a honvédség változását, átalakulását. Meggyőződésem, hogy a BEOSZ egyesületei is velük – az eltérő korú, sorsú katonákkal – lehetnek teljesekek, egészek.

Elvont okoskodásnak is tűnhetne a kérdés, vagy a módszerek szimpla felvázolását takarhatná, ha egyesületünk, a Balassi Bálint Bajtársi Egyesület számszerű tényeit bizonyítékként nem tudnám felsorakoztatni.

Nálunk a hivatásosok esetében találtunk egy olyan jó kis “csapatot” a Katonai igazgatás és Adatfeldolgozó Központban, akiknek tagjai eltérő korúak, de nyitottak egymás iránt, szívesen töltik együtt az időt, van átadni valójuk egymás számára.

Jelen vannak a mi egyesületünkben az egymást követő

nemzedékek, fiatalabb korosztályok képviselői is. Valahogy sikerült oldani – és ehhez talán az egyesület is hozzájárult – a hivatásos katonai pálya idő előtti, előre nem tervezhető, hirtelen félbeszakadását. A rendezvényeken, a közös együttléteken egymásra találtak az idősebb és fiatalabb bajtársak, érdeklődéssel hallgatták egymás élettapasztalatát. Az eltérő életkorúakat, a más-más időszakban szolgálókat rögtön közös platformra hozta a haza, a katonapálya iránti elkötelezettség.

Egyesületünk a – Balassi Bálint Bajtársi Egyesület – ez évben 35–40 fővel gyarapodott. Szinte hallom, az olvasás közben megfogalmazódó kérdéseket, kételyeket. Vajon mi vonzotta az egyesületbe lépőket, mivel tudtuk az érdeklődésüket felkelteni. Nos, semmi ördögösséget nem tettünk, csak a szolgálatot befejezőket a kiválás pillanatában hívtuk az egyesületünkbe. Ki-kinek barátját, volt kollégáját hívta a soron következő bajtársi találkozókra, a gondosan előkészített rendezvényekre. Az egyesületbe csatlakozók mindegyike személyes hívó szóra jött és ez a “csoda” titka.

Galló István
nyugállományú ezredes

Katonanemzedékek tizenhatodik találkozója

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége Székesfehérváron és Balatonkenesén tizenhatodik alkalommal rendezte meg a katonanemzedékek találkozóját, amelynek mottója ez évben is a bajtársiasság, a szolidaritás és a hagyománytisztelet volt.

A találkozón részt vett dr. Vadai Ágnes, a Honvédelmi Minisztérium államtitkára, aki beszédében példaértékűnek mondta, hogy a BEOSZ a “Kézfogás a honért” jelszó jegyében immár tizenhatodik alkalommal rendezi meg a katonanemzedékek találkozóját, amelynek fő célkitűzése ma is a bajtársi összefogás és a haza védelme iránti felelősség erősítése.

Sipos Géza nyugállományú ezredes, elnök ünnepi beszédében hangsúlyozta, hogy ma már a honvédségi nyugállományú katonák száma 26 ezerre növekedett, a honvédelmi tárca összlet-

száma pedig 28.133 főre csökkent, és ez a számarányváltozás sok szempontból új helyzetet teremtett.

Takács Tamás őrnagy, elnök

A BEOSZ a szolidaritás, a bajtársiasság, a generációk összefogásának híve és bázisa, ez minden szervezetünk kö-

telessége és erénye is egyben. Ezért ennek védelme, éltetése mindannyiunk feladata: a szervezeti és szakmai összetartozás nélkülözhetetlen feltétele. A jövőben sokkal több figyelmet kell fordítanunk az aktív szolgálatban levőkre: képviselni érdekeiket, felszólalni, ha valahol problémát látunk, legyen munkahelyük, legyen biztonságos életük. Mi pedig elvárjuk tőlük a megérdemelt tiszteletet, jóleső érzésekkel konstatáljuk, ha megkérdőjeleznek bennünket; ott a helyünk minden rólunk szóló döntés előkészítésében. Közösén bátorítsuk az emberi dimenziók érvényesülését, és lendítsük fel a szociális párbeszédet. A szövetség jogos jelenléte és feladatvállalása a honvédelem minden fontos ügyének sikere érdekében megfontolásra kell, hogy ösztönözze a ma aktív katonáit is. Mert a szövetségünk nagy és erős. De nagyobb és erősebb csak a generációk együttes fellépésén keresztül és általa lesz. Azt szeretnénk elérni, hogy a résztvevő generációk felelős vezetői, tagjai azzal a meggyőződéssel álljanak fel e jelképes kerek asztal mellől, hogy megfogadják: minden érintett a másik fél részére rendelkezésre bocsát, minden szükséges energiát, hogy a problémákkal szembenézzünk, és azokat megoldjuk.

A tavalyi találkozó jemondatára emlékeztetek, amikor befejezem megnyitót: Német Lászlót idéztük akkor: “A fa a szélre gyökereivel válaszol.” A fa ti vagytok, mai, aktív katonák. A gyökérzetet mi, fiatalabb és idősebb, de már mindannyian nyugállományú katonák adjuk.

A katonák példaképe lett Bellor Tamás főhadnagy is

A katonanemzedéki találkozón a résztvevők felszólalásai közül különösen figyelemreméltó volt Takács Tamás őrnagy beszéde. A szolnoki tábori lelkész arról szólt, hogy a katonák mintha ebben a nemzedéki találkozóban megtalálták volna a módját, hogy a múlt és a jelen még időben találkozzék.” Kiemelkedő ez a pillanat, hiszen már a nemzeti imádságunk is megemlékezik arról a teherről, mely kezdetektől fogva a magyarságra nehezedik: “Hányszor támadt tenfiad szép hazám kebledre, s lettél magzatod miatt magzatod hamvedre.” Ebben az ezerfelé húzó, és önmagát pusztító világban öröm látni olyan emberi közösségeket, melyek önzetlenül egymás felé fordulva, tagjaikat védve próbálják bizonyítani, hogy lehet másképpen is létezni. Aki a bajban társad volt csak egyszer is, már bizonyított. Erősebb kötelék fűz hozzá, mint a vérségi kapcsolat. Olyan

emlékek kapcsolnak össze, melyeket csak az érthet meg, aki maga is megtapasztalta.

A bajtársi szövetség befogad akkor is, ha a világ szemében már nem vagy “aktív”. A jelenlévők többsége aktív katona volt és emberségében most sem nyugálmányú. Az öreg pilóta a fiatal

hajózónak már nem irányszögekről és rárepülésekről beszél, de szól a térképben nem látható akadályokról, melyek egy kényszerleszállást tragédiává tehetnek. A veterán ejtőernyős a kezdő ugrónak nem a magassági szélről, a turbulenciáról és a termikről mesél, hanem inkább az eget-járók huncutságáról, talán egykori szabálytalanságokról, melyek évek múlva szabályzókká váltak, bajtársokról, akik több fenytést kaptak, mint elismerést vagy csillagot, mégis ők taposták ki a jövő nemzedék ösvényét.”

A Katonák példaképe-díjat ez évben Vargáné Gyarmati Mária őrnagy, Takács Tamás őrnagy és Beller Tamás főhadnagy kapta. A katonanemzedékek találkozásán ezúttal is megkoszorúzták Balatonkenesén a BEOSZ emlékoszlopát, Pákozdon pedig a békefenntartó katonák emlékművét.

A találkozó érdekes színfoltja volt Nagy Gábor nyugálmányú orvos ezredesnek a pécsi helyőrség történetét felidéző kiállítása is.

K. L.

Az érdekegyeztetés kérdőjelei

A Honvédelmi Érdekegyeztető Fórum (HÉF) ebben az esztendőben, egy ízben már tárgyalta “A nyugálmányú katonák és a honvédségi nyugdíjasok VII. országos fóruma állásfoglalásával kapcsolatos szakértői vélemények” című napirendjét. November 12-én az ismételt napirendi pont kapcsán Sipos Géza nyugálmányú ezredes, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének (BEOSZ) elnöke újra betérjesztett egy módosítást, mert nézete szerint az előterjesztés nem tartalmazza a BEOSZ szakértőinek javaslatait.

Számtalan közérzetjavító intézkedésre lenne módja a tárcának, és ez nem járna súlyos költségvetési vonzatokkal. Egy példa: mi lenne, ha kötelező jelleggel tervezné a

tárca, és valamilyen módon realizálná a nyolcvan-, kilencven-, százévesek évenkénti egyszeri támogatását – kérdezte Sipos Géza. A HM idősügyi stratégiájával kapcsolatban az elnök elmondta: az anyagnak egyértelműen tükröznie kellett volna, hogy az illetékesek kidolgozzák majd a tárcaszintű feladatokat – teljes részletességgel, a szövetséget is bevonva.

A szövetség 2008 májusában tisztújító küldöttgyűlést tart. Elkerülhetetlenül fő kérdés lesz az együttműködés a tárcával, illetve az: hogyan, mi módon törődik a tárca az idősökkel. A honvédelmi minisztertől várunk válaszokat javaslatainkra – zárta hozzászólását az elnök.

A HÉF-ülésen a munkáltatói oldal képviselői ígéretet tettek arra, hogy a nyugdíjasok fórumán történt javaslatokra 2008. január végéig kialakításra került a honvédelmi tárca, illetve a honvédelmi miniszter állásfoglalása.

Vendégünk volt a Veterán Világszövetség elnöke

A XVI. Katona Nemzedékek Találkozóra meghívásunkra eljött Ibrahim Abdullah Hamid úr a Veterán Világszövetség maláj nemzetiségű elnöke is. A Szövetségünk számára ez megtiszteltetés és egyfajta elismerés is, hiszen csak tavaly, 2006-ban lettünk tagja az öt kontinenst átfogó mintegy kilencven országot, száznolcvan szövetséget magába foglaló szervezetnek, egy közel harmincmillió bajtársi, nagy közösségnek. Tagjai között épp úgy megtalálhatók a II. világháború veteránjai, a nemzeti felszabadító harcok volt katonái, napjaink békefenntartói, továbbá a honvédelem ügyéhez hű nyugállományú katonák is.

Kimondatlanul is egyfajta izgalommal készítettük elő a látogatást, hiszen tudtuk, hogy a csatlakozási dokumentumokban közölt adatokat és információkat is ellenőrizheti az elnök. A világszövetségi tagság nem könnyen megszerezhető, nem egy nyitott klub. Közel fél éves felvételi eljárás után két tagszövetség ajánlására (MEASZ, Szlovén Veterán Szövetség) vettek csak fel a 2006. évi közgyűlésen, Kuala Lumpurban. Másrészt szeretnénk, ha közvetlen információhoz jutunk a Veterán Világszövetség céljairól, törekvéséről.

Vendégünk aktívan részt vett a Ka-

tonanemzedékek Találkozóján, és október 18-án utazott vissza állomás helyére, Párizsba. Vele együtt érkezett felesége is, aki kedvességével, nyíltságával azonnal elnyerte mindenki szimpátiáját. Vendégünk láthatóan nagy érdeklődést mutatott szövetségünk iránt, és az is nyilvánvalóvá vált, hogy nagy gyakorlattal rendelkezik, ismeri azokat a területeket, ahol a legtöbb nehézség adódik, nem csak nálunk, de világszerte a veteránoknak.

Csak néhány gondolatban szeretnénk összefoglalni a látogatás során megvalósult programot. Az elnök úr részt vett a balatonkenesei megnyitón,

a hagyományos koszorúzáson, személyesen helyezte el a koszorút az emlékoszlopunknál. Ezt követően Székesfehérváron az elnökség díszvendégeként nagy figyelemmel kísérte a felszólalásokat, majd Kelemen József nyugállományú altábornaggal és fiával történt találkozás után jobban megértette, hogy mit takar a katonai nemzedéki találkozó, mi a hagyománnyá vált rendezvényünk filozófiája. Meglátogatta a Pákozdi Emlékhelyet is, ahol koszorút helyezte el a magyar békefenntartók emlékművén.

Vendégünket fogadta dr. Vadai Ágnes a Honvédelmi Minisztériumban és a kölcsönös tájékoztatás után Hamid úr a veteránokkal való törődés tárgykörében tett fel kérdéseket az államtitkár asszonynak.

Igaz nehezen értette a magyar viszonyokból adódó eltéréseket, elmondása szerint a világ legtöbb országában a védelmi minisztériumok keretében önálló szervezet foglalkozik a veteránok sorsával, támogatásukkal. Nagyon jelentős eltérésnek találta a magyar és külföldi gyakorlatot a nyugállományba vonult veteránok társadalmi hasznossága, foglalkoztatása területén. Véleménye szerint értékes emberek kerülnek ki a hadseregből, és számára felfoghatatlanul kicsi az igény képességeik hasznosítására. Végezetül az elnök úr nagyobb anyagi támogatást kért az államtitkár asszonytól, a veteránoknak, és egyúttal jelezte a Veterán Világszövetség egyik jövő évi tervét, amihez támogatást kért. Nevezetesen jövő év szeptember 21-én a világszövetség egy teljes körű békekemenetet szervez, amelyen a saját országában valamennyi tagszövetség részt vesz.

Még egy fontos mozzanatot emelnék ki az eseményekből. Aki részt vett Balatonkenesén, a hivatalos vacsorán nem felejtetheti Hamid úr őszinte elismerő szavait, amit a résztvevőkhöz intézett. Felemelő érzés volt pohárköszöntője után együtt inni a világszövetség harmincmillió tagjának egészségére.

*Hanuska Miklós
nemzetközi ügyvivő*

Ismét napirenden az idősgondozás

A Honvédelmi Időügyi Tanács október 25-én rendezett ülésén – amin Szekeres István nyugállományú dandártábornok ügyvezető elnök is hangsúlyozta: ismét az idősgondozás aktuális kérdései kerültek terítékre.

A Kelet-magyarországi, valamint a Nyugat-magyarországi Hadkiegészítő Parancsnokságok parancsnokai tájékoztatást adtak a szervezetek átalakulását követően kialakult új szervezeti és működési rendről, feladataik szabályozásáról, különös tekintettel az érdekvédelmi és kegyeleti munkára, a társadalmi szervezetekkel, a nyugállományúak klubjával és egyesületeivel történő együttműködésre. Az új szervezetek stabilizálása, az érdekvédelmi beosztásba helyezettek szakmai felkészítésének szervezése, felkészültségük elmélyítése kiemelt feladat. Helyüket, szerepüket, munkafeltételeiket illetően bizakodóan nyilatkoztak, és a Vezérkari Főnök úr kiemelt figyelmére garanciát jelenthet jövőjüket illetően. A miniszteri rendelet alapján 190 szervezettel vannak kapcsolatban a hadkiegészítő parancsnokságok és az alárendelt toborzó- és érdekvédelmi központok, illetve irodák. A klubok és az irodák, központok jól működnek együtt a nyugdíjas látogatások végzésében, a rendezvények, megemlékezések, köszöntések szervezésében, a kegyeleti munkában, az adatváltozások jelzésében, egyeztetésében.

Szabó József ezredes, a HM SZEK Központi Toborzó, Érdekvédelmi és Katonai Igazgatási Osztály osztályvezetője a parancsnokok beszámolóit megerősítve hangsúlyozta, hogy az osztály, valamint a parancsnokságok és alárendeltjeik tevékenységében piroritása a békefeladatoknak van. Az érdekvédelemben, de a toborzásban is kiemelt partnernek tekintik a nyugállományúakat, a nyugállományúak szervezeteit.

Felhívta a figyelmet arra, hogy 2008-ban 160 éves lesz a Magyar Honvédség. A meglévő értékek, emlékek megmutatásával, méltó módon megemlékezhetünk az évfordulóról. Erre legjobb lehetőség a szolnoki hadkiegészítő kiállítás. Látogatások szervezésével a nyugállományú katonák széles körében bemutatható a gazdag gyűjtemény.

Hozzászólásában Békési Zoltán nyá. ezredes hangsúlyozta az érdekvédelmi

beosztottak kiválasztásának meghatározó jelentőségét. Ők vannak mindennapi kapcsolatban az emberekkel és a rendezvényeken ők képviselik a Magyar Honvédséget és a hadkiegészítő parancsnokságot. Felhívta a parancsnokok figyelmét az érdekvédelmi területen hosszú időn át dolgozott és még ma is aktív

nyugállományú szakemberekre. Ha segítségüket kéri, ha tanácsaikat elfogadják a területen dolgozók, akkor nagyon eredményes munka végezhető.

Péter László nyá. ezredes kiemelte, hogy a gondozási körbe tartozók számának növekedése a létszámát és tapasztalt szakemberei számát tekintve – reményei szerint átmenetileg – meggyengült érdekvédelmi szervezeteket óriási feladatok elé állítja. Úgy ítéli meg, hogy a társadalmi szervezetekkel példaértékű összefogást valósítanak meg, s ez garancia lehet életképességükre, működőképességük erősítésére.

Fenyvesi Péter nyá. ezredes a BEOSZ képviselőjében elismerését fejezte ki a parancsnokságok és alárendeltjeik munkájáért. Kiemelte, hogy szinte minden BEOSZ rendezvényen ott vannak szakembereik, segítik az egyesületek munká-

ját, tájékoztatják az embereket járandóságairól, a menet közben bekövetkező változásokról, az ügyintézés rendjéről, Értetlenségének adott hangot a nyugállományúak hozzátartozói ÁEK igényjogsultsági igazolványának évenként megújítása miatt. Véleménye szerint az érintettek abszolút többségének igényjogsultsága már nem változik, a szabályozás főlegesen ügyintézésre kötelezi az idős embereket és a hivatalt egyaránt.

Az időügyi tanács elismerését és köszönetét fejezte ki a parancsnokok alapos és őszinte tájékoztatóiért, valamint a parancsnokságok és alárendeltjeik elkötelezett és színvonalas munkájáért. A tanács ösztönzi, még szakszerűbb és értőbb tevékenységre biztatja a terület vezetőit és szakembereit. Fontosnak tartja az érdekvédelemben dolgozók szakmai felkészültségének fejlesztését, a központok és az irodák önállóságának erősítését. Az együttműködés fejlesztésében fontosnak tartja: a nyugállományúak fokozottabb bevonását az igényjogsultak járandóságainak biztosítását szolgáló munkába; a nyugállományúak szervezeteivel megvalósított partnerség és együttműködés elmélyítését, működési feltételeik lelkiismeretes, a nyugállományúak és a honvédségi társadalmi szervezetek érdekeit figyelembe vevő és megnyugtatóan érvényesítő tevékenységéért. A tanács fokozott figyelmet kér valamennyi érintett szervtől, szervezettől a folyamatban lévő, valamint néhány még rendezetlen ügy (Marcali, Keszthely) megoldásában, s különös gondosságot a honvédségi ingatlan nélküli településeken működő társadalmi szervezetek érdekeinek képviselőjében és érvényesítésében.

Mi lett a pályaelhagyókkal?

A Katonákért Közhasznú Alapítvány ismét napirendre tűzte a katonai szolgálatból kiváló, illetve kiválni kényszerülő hivatásos és szerződéses katonák társadalmi beilleszkedésének segítségét.

A Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemen sorra került nemzetközi konferencián lengyel, szlovák, ukrán és norvég küldöttek is részt vettek. Szekeres István nyugállományú dandártábornok az alapítvány kuratóriumának elnöke tájékoztatójában elmondta, hogy a tapasztalatok azt mutatták, hogy a honvédségben fölöslegessé vált munkaerőnek a polgári életbe történő átirányítása az elmúlt években is közvetlenül elsősorban szociális problémaként jelent meg. A szervezet hosszú távú érdekei-szükségletei – a minőségi szelekció – helyett a szubjektív válogatás, a gyakran tudatosan fenntartott bizonytalansággal is ösztönzött spontán kiáramoltatás volt a meghatározó. A szervezeti törekvéseket a valóságban csupán a távozni kényszerülőek egzisztenciális gondjainak mérséklése, a távozás legkedvezőbb megoldásainak keresése jellemezte.

Persze sok jó lépés is történt. A humán szakemberek és a területi munkaügyi szervek összefogásával – ha csak csekély létszámban is, de – megkezdődött a pályaelhagyók szervezetszerű átképzése, megindultak az első munkaerő-piaci tréningek, majd a képzések.

A konferencián megállapítást nyert, hogy a legújabb szociológiai felmérések szerint a pályaelhagyóknak csupán relatíve kisebb hányada (mindösszesen 44,5 %-a) állította azt, hogy bármiféle érdemi

segítséget kapott volna kilépéskor a Magyar Honvédségtől. Zömük a tájékoztatást, információt (pl. jogaikra vonatkozó általános leírást tartalmazó tájékoztató füzeteket, valamint a helyi munkaügyi központok konkrét címét, telefonszámát, kontakt személyeinek nevét); valamint az anyagi segítséget (pl. külön juttatást, végkielégítést; eseti szociális segélyt) említette. A válaszadók relatíve kis hányada emlékezett úgy, hogy képzési támogatást kapott volna kilépéskor, avagy álláskereső tréningre, állásbörzére, ill. átképzésre küldték volna.

A válaszadók kétharmada utólagosan úgy látja: a Magyar Honvédségnek aktívabban támogatnia kellett volna őt a kilépéskor. Elsősorban a polgári életben való elhelyezkedés, beilleszkedés aktívabb segítségét várták volna el. Sokan örömmel vettek volna részt átképzéseken, illetve vettek volna igénybe a munkaerőpiaci versenyben való helytállásukat elősegítő, gyakorlatias tájé-

koztatást, állásajánlatokat és kiegészítő információkat.

Alig volt olyan válaszadó, aki úgy nyilatkozott, hogy eredeti szakmájának, szakképzettségének megfelelő szintűnél magasabb munkakörben alkalmaznák jelenleg. Annál jelentősebb volt viszont azok aránya (27,5%), akik úgy ítélték meg, hogy a szakmájuknak, szakképzettségüknek megfelelő szintűnél inkább alacsonyabb szintű munkakörben alkalmazták őket. Sőt azok aránya is igen jelentős volt (28,6%), akik úgy érzik: egyáltalán nem szakmájuknak, szakképzettségüknek megfelelő szintű munkakörben alkalmazták őket!

A kutatás eredményeinek fényében talán nem túlzó a megállapítás, hogy a rekonverzió jogszabályi környezetének, szervezeti és intézményi feltételeinek, valamint anyagi forrásainak rendezettebb helyzete ellenére is a munka hatékonysága még mindig alacsony.

A konferencia két napja bebizonyította, hogy a téma napirendre tűzése és megvitatása időszerű volt. Az elhangzott előadások, korreferátumok, a szekció üléseken felvetett gondolatok és javaslatok értékes tapasztalatokat, kiértékelte gondolatokat vetettek fel, amelyek segíthetik a haderőből kivált, illetve az elkövetkezőekben kiváló katonák társadalmi, munkaerőpiaci (re)integrációjának hatékonyabb segítségét. Különösen értékesnek tekinthetjük a lengyel, a szlovák és a norvég partnereink előadásaiban felvetett gondolatokat, melyek tovább gazdagították eddigi ismereteinket, erősítik jövőre vonatkozó elgondolásaink helyességébe vetett meggyőződésünket.

Sz. J.

Erősödött a „szociális háló”

A közalapítvány kuratóriuma a hadki-egészítő parancsnokságokkal, a szak-szervezeti szervezetekkel, a BEOSZ-szal, a HOKOSZ-szal, együttműködve kiemelt figyelmet fordított a szociális nehéz helyzetbe került nyugállományúak, nyugdíjasok, özvegyek, árvák, balesetet szenvedett hadkötelesek anyagi támogatására.

A kuratórium által kialakított követelmény és feltételrendszer alapján a közalapítvány titkárságához beérkezett – többségében környezetatanulmányon alapuló – javaslatok alapján 2007. évben – a tárca által biztosított céltámogatás, valamint alapítványi forrás felhasználásával – a honvédség gondoskodási körébe tartozók közül szociális segélyben részesültek: nyugállományúak 518 fő (15.067 eFt), nyugdíjasok 152 fő (4.001 eFt), özvegyek 362 fő (11.198 eFt), árvák 32 fő (1.065 Ft), balesetet szenvedett had-

kötelesek 64 fő (2.203 eFt). 2007. évben összesen 1128 fő összesen 33.534 eFt szociális segélyt kapott.

Jövedelemhatárokról figyelemmel az 51.000 Ft alatti jövedelemmel rendelkezők átlag 44.000 Ft-ot, 51.000–64.000 Ft közötti jövedelem esetén átlag 29.000 Ft-ot, 64.000–77.000 Ft között vagy afölött pedig átlag 21.000 Ft-ot kaptak. A kuratórium az illető személy életkörülményeit, egészségi állapotát figyelembe véve olyan esetben is ítélte meg támogatást, ha a jövedelem a meghatározott mértéket (77.000 Ft) meghaladta.

A tárgyévben a BEOSZ-szal közszöntöttük a 90 éven felüli nyugállományú bajtársakat, számukra emléklapot adtunk és anyagi támogatásban részesítettük őket (59 fő).

A létszámcsökkentés miatt nyugállományba vonultak köréből 15 fő által benyújtott pályázat alapján 1.363 eFt

képzési támogatást biztosított a kuratórium, ezzel is elősegítve azt, hogy a polgári életben munkát tudjanak vállalni.

A közalapítvány kuratóriuma ezúton is tisztelettel megköszöni az együttműködő szervezetek vezetésének, aktivistáinak azt az önzetlen segítséget, amelyet nyújtottak annak érdekében, hogy a szociálisan nehéz helyzetbe jutottak gondjain enyhíteni lehessen. Az év végéhez közeledve a közalapítvány kuratóriuma békés boldog karácsonyi ünnepeket és boldog újvéet kíván mindazoknak, akik munkánkat segítették, támogatták, amelyet ezúton is tisztelettel megköszönünk és a jövőben is számí-tunk rá.

*Gyuris Mihály
kuratórium titkára*

Tisztújítás előtt a BEOSZ

A BEOSZ elnöksége a rendezvénytervének megfelelően december 3-4-én az annavölgyi honvédségi üdülőben tartotta az elnökségi ülését, amelyen számos meghívott is jelen volt. Az elnökség ez évi tervének végrehajtásáról Sipos Géza nyugállományú ezredes, elnök tartott tájékoztatót, a jövő évi elgondolásokat pedig Ipacs József nyugállományú ezredes, ügyvezető elnök ismertette. A mindvégig konstruktív szellemű tanácskozáson élénk vita folyt a hamarosan sorra kerülő tisztújító közgyűlés előkészítéséről és a BEOSZ jövőbeli tevékenységéről.

„Hogyan tovább BEOSZ”

Szombathelyi Ferencnek a Hírlevélben megjelent írása figyelemreméltó és felvetett kérdései közül az alábbiakra szeretnék röviden reagálni:

Hogyan ítéltethető meg a szövetség társadalmi beágyazódása? A vitaindító cikk felveti a kérdést; Én úgy látom, hogy a BEOSZ-nak világosan megfogalmazott céljai vannak a honvédelem ügyének szolgálatával és érdekképviseléssel kapcsolatban. A már 12 ezres tagság összetételében azonban kedvezőtlen jelek mutatkoznak. Alacsony a hivatásos állományúak létszáma (ott is, ahol erre lehetőség lenne a tagtoborzásra – korosodik az állomány és a fiatalabb korosztályhoz tartozó nyugállományúak távol maradnak. Pedig erre az alapvető célkitűzések, a folyamatos utánpótlás és a nemzedéki kapcsolat-tartás miatt is nagy szükség lenne.

Kedvezőtlennek tartom azt is, hogy a Honvédelmi Minisztériumhoz tartozó más társadalmi szervezetekkel még mindig nem alakult ki egy barátságosabb együttműködés. Ez a “végekre” is kedvezőtlenül hat.

Az is régi hibánk, hogy a BEOSZ nem tudja kellően (eladni) népszerűsíteni amúgy eredményes munkáját. Igaz, hogy a Hírlevél úgy tartalmilag mint formailag az utóbbi időben sokat fejlődött, de az országos médiákban való megjelenésünk terén még sok a tennivalónk.

Kérdés másként vetődik fel olyan helyőrségekben, ahol “élő alakulat” van és másként a volt katonavárosokban. Marcali is az utóbbiakkhoz tartozik.

1990-ban a haderőreform következtében nálunk is sok 40–45 éves tisztt, tiszthelyettes került nyugállományba. Ők érzelmileg is erősen kötődnek a honvédséghez, igényelték a katonapolitikai tájékoztatókat, szívesen találkoztak katonavezetőkkel. A viszonylag homogén összetétel, a rendszeres, tartalmas programok tartósan jó közösséget eredményeztek. Tekintettel arra, hogy katonai utánpótlásunk nincs, tagságunk korosodásával ritkulnak soraink, lépnünk kellett. A jövőnk érdekében is nyitotunk a rendőrség, a tűzoltók és a polgár védelem felé.

Tudomásul kellett vennünk, hogy elsősorban ez lehet az utánpótlási bázisunk. Arra kell törekednünk, hogy a lendő bajtársaink, akik készek velünk együtt dolgozni már tényleges, illetve hivatásos időszakban kerüljenek közénk. Ehhez igazítottunk az Alapszabályunkat is.

Utolsó gondolatként a nemzetközi kapcsolatok jobb hasznosítására hívnám fel a BEOSZ figyelmét.

A mi egyesületünknek 1995. óta van sokoldalú kapcsolata a Szlovén Tiszti Szövetség Lendvai Testületi Egyesületével. Erről 2005-ben “Évtizedes barátság” címmel közös kétnyelvű kiadványt is megjelentettünk. Ebben a kiadványban a szlovén országos és a területi elnök is részletesen bemutatja a szervezeti felépítésüket, taglétszám összetételüket, és tartalmi munkájukat, amiből számos hasznosítható ötletet kaptunk. Ezek a BEOSZ vezetői előtt ismertek, alaposabb megismerése érdekében célszerű lenne más országok bevonásával tapasztalatcsere jellegű beszélgetést szervezni.

Fehér János
Marcali ex-elnök

Tudósítás az Európai Ejtőernyős Szövetség (UEO) XVII. Kongresszusáról

Németországban nemrégiben került megrendezésre az Európai Ejtőernyős Szövetség (UEO) XVII. Kongresszusa. A rendezvényen a szövetség 10 ejtőernyős tagszövetsége (belga, ciprusi, német, spanyol, francia, görög, magyar, olasz, lengyel, portugál) valamint meghívottként Ausztria képviselte magát, nemzetenként négy fős delegációval. Hazánkat a Magyar Ejtőernyősök Baráti Szövetsége (MEBSZ) dr. Boda József rendőrezredes, Gajdán Mikós, Keresztúri László nyá. ezredesek és Kiss Antal nyá. őrnagy képviselték.

A kongresszus ünnepélyes megnyitójára Mittenwaldban a hegyivadász dandár bázisán került sor, az EU himnusz hangjaira az EU zászlajának felvonásával vette kezdetét, amelyen a tagszövetségek nemzeti himnuszai-

nak elhangzása során a nemzeti zászlókat is felvonták. A kongresszus során, melynek helyszínei Garmisch-Partenkirchen, Mittenwald, München-Ottobrun és Altenstadt voltak, tájékoztatást kaptunk a német hegyi-, ejtőernyős- és különleges csapatokról, a védelmi kutatás-fejlesztés aktuális kérdéseiről és természetesen megta-pasztaltuk a bajor vendégszeretetet is.

A kongresszust az UEP soros elnöke, a Német Ejtőernyős Szövetség vezette, melynek során a naponta tartott munkaértekezleteken a tagszövetségek beszámolóin túl feldolgozásra került és közös állásfoglalás került elfogadásra az idei témákkal: az európai biztonság és védelem kérdései, különös tekintettel a terrorizmus és aszimmetrikus hadviselés változásaira, a légiszállítási-, ejtőer-

nyő- és különleges műveleti csapatok jelenlegi és jövőbeni hatékony alkalmazásának lehetőségei kapcsolatban.

A kongresszus zárónapján, a Német Ejtőernyősök Napja alkalmából rendezett ünnepi rendezvénysorozat részeként került végrehajtásra az UEP zászlajának átadása a Belga Ejtőernyős Szövetségrészére, mely egyben a soros elnökség átadását is jelenti. A MEBSZ ezáltal soros alelnöki pozícióba került, ugyanis a jövő évi belgiumi kongresszuson a hazánkat képviselő MEBSZ válik soros elnökké, ami azzal jár, hogy 2009 nyarán UEP nemzetközi ejtőernyős versenyt rendezünk, illetve összkel Magyarországon, a MEBSZ szervezésében kerül megrendezésre az UEP éves kongresszusa is. B. J.

Gondolatok a küldöttgyűlés előtt

Számadásra és programalkotásra készülünk, és az elmúlt négy évünkről büszkén állapíthatjuk meg, teljesítettük a küldöttgyűlés határozatait. Működött a szövetség, jelentős tapasztalatokat halmoztak fel a régiók, s jól érezte magát az a tizenkétezer ember a klubokban, egyesületekben, amelyek az egész szövetség fundamentumát jelentik. A szövetség vezetése a változó körülményeknek megfelelően végezte érdekvédelmi munkáját. Elismert partnere a honvédelmi tárcának és sok más országos érdekvédelmi szervezet munkájában teljesíti hivatását. Ez akkor is igaz, ha erről a tagság zöme csak több-kevesebb információval rendelkezik.

Elkötelezett hívei voltunk és vagyunk a hon védelmének, a honvédelmi eszme szolgálatának. Tagságunk révén azonban a rend védelme érdekében végzett munkát a helyére kell tennünk. Sok határőr, polgárőr szervezetünk van. Tagjaink között sok a rendőr, tűzoltó, polgárvédelmi, vám- és pénzügyőr, büntetés végrehajtási területeken dolgozó személy. Stratégiai céljainkat a hon és rendvédelem teljes vertikumára ki kell terjeszteni. Változást igényel az irányítás, az ér-

dekvédelem és a tartalmi munka egyaránt. Az új vezetésnek a honvédelmi tárca prioritása mellett tudnia kell több tárccal is együttműködni.

Idősödő, fogyó szervezet vagyunk? Nem. Taglétszámunk az elmúlt négy év során is növekedett. Nőtt a tag-egyesületek száma, növekedtek egyes tagszervezetek, de fogytak is tagjaink. Természetes folyamat az előregedés, de természetessé kell tennünk a fiata-

lítást is. Nem ott ahol erre nincs lehetőség. A küldöttgyűlésre készülve azokat a lehetőségeket kell feltárunk, amely révén a hon- és rendvédelem ügyének civil szolgálat a következő négy évben sem szenved csorbát. Vonzó programunknak kell lenni a fiatal nyugállományúak, hivatásos katonák és rendvédelmi, a szerződéses szolgálatot elhagyók csoportjaira. Ez is stratégiai kérdés.

A szövetség jobban járjon hozzá a tagegyesületek életképességének biztosításához. Ez jelenthet felkészítést, információt, működési helyet és anyagi támogatást. Támogatási rendszerünket rendeljük alá az általános céloknak és az életképességi céloknak, amely legyen négy évre kidolgozott, szabályozott és kiszámítható.

A szövetség vezető testületei irányító-érdekvédő, forrásteremtő és támogató szervként működjenek. A struktúrában maradjon meg a hármas tagozódás. Szövetségi szint; régiók, tagszervezetek; tagszervezetek. Meggyőződésem, hogy a rendvédelmi tagszövetségét létre kell hozni.

Hagyományápoló munkánkban is egy helyzetfelmérésre van szükség. A haderő átalakítása lényegében befejeződött. A professzionális haderő kialakítása a cél. Jelenünk és múltunk értékei megőrzésre, megörökítésre várnak. Megítélésem szerint a BEOSZ egészének valamilyen intézményes formában kellene ebben szerepet vállalnia. Gondolkodjunk a formákon, módszereken, nemzetközi tapasztalatokat is felhasználva s vállaljunk munkát s kérjünk ehhez forrást az állami szervektől.

*Tóth Sándor
nyugállományú ezredes*

Napirenden a nyugállományú katonák ellátása

A Magyar Honvédség Nyugat- és Kelet-Magyarországi Hadkiegészítő Parancsokságok novemberben – Budapesten és Veszprémben – találkozót szerveztek a nyugállományú klubok, egyesületek vezetőivel.

A találkozókön a következő kérdések kerültek terítékre az egészségügyi ellátás új rendje, a nyugállományú klubok, egyesületek működési feltételeinek biztosítása, a 2008. évi

pályázatok, a Honvéd Együttes műsorszolgáltatási lehetőségei, a HM Kulturális Szolgáltató Kht. által nyújtott szolgáltatások, a nyugállományú katonák a kerek évfordulós nyugállományú klubok, egyesületek munkájának elismerési lehetőségei, a javaslatokkal szembeni követelmények.

A tájékoztatók jelentős segítségek adtak a klub és egyesületi elnökök munkájához.

Hírek, tudósítások, közlemények

Hármas találkozó Sopronban

A soproni hármastalálkozó az volt az előzménye, hogy a tatai, pápai honvéd és a soproni határőr nyugdíjas egyesületek – mindhárman tagegyesületei a BEOSZ-nak – között évek óta jó kapcsolat alakult ki. A tataiak, pápaiak már (külön-külön) voltak Sopronban, a soproniak pedig Pápán és Tatán, de mindhárman együtt még sohasem voltak.

A soproniak szervezésében egy derűs októberi napon jött létre az emlékeztető hagyományteremtő találkozó.

A találkozó résztvevői laktanyai “bemelegítő” után először Brenn-

bergbányára mentek, ahol megtekintették a Brennbergbányai Bányász Emlékmúzeumot, majd a Bányász templomot látogatták meg, amelynek fából készült a mennyezete.

A következő helyszín a páneurópai piknik színhelye volt, ahol egykor az NDK állampolgárok átléphetek Ausztriába és ezzel nagy lépést tettek a szabadság felé.

Visszatérve a kirendeltség éttermébe hozták csatlakoztak Takács Imre nyugállományú határőr ezredes, a Győri Határőr Igazgatóság Nyugdíjasai Egyesületeinek elnöke és Horváth Pál ny. rendőr törzsszázados, a Soproni Nyugállományú Rendőrök Baráti Egyesületének a titkára is, akik szintén tagegyesületei a BEOSZ-nak.

Így a hármastalálkozó ötösré bővült. A több mint 160 fős résztvevőt finom, bőséges ebéd, zene és tánc várta.

Örömmel jelenthetem ki, hogy ez a sikeres rendezvény még közelebb hozta egymáshoz a honvéd-határőr-rendőr nyugállományúakat és

Márton napi bormustra Marcaliban

A Marcali Bajtársi Egyesületnél négy éve minden évben november közepén megrendezik a Márton napi bormustrát.

Az idei rendezvényünkön először megemlékeztünk Szent Márton legendájáról és a Márton naphoz kapcsolódó régi hagyományokról. Ennek során az elnökség két Márton vesszőt kapott: az egyiknek nyolc ága volt, a babona szerint 2008-ban legalább nyolc új taggal kell szaporodni a taglétszámunknak. A másiknak 5 ágacska volt, ami az elnökséget arra emlékezteti, hogy jövőre tartják az ötödik bormustrát, amikor az eredeti megállapodás szerint libasült dukál a résztvevőknek.

Ezután 8 fehér és 8 vörösbort “mustráltak” meg a bajtársak, borkorcsolyaként diót, mogorót, sajtot és sós süteményt fogyasztottak.

A jól sikerült rendezvény befejezéséül a Bajtársi dalárdánk közreműködésével bordalokat énekeltünk.

Fehér János

Együtt, egymásért

A napokban került kezembe az MH Szociálpolitikai Közalapítvány Kuratóriumi elterjesztése. A segélyezési javaslatok között örömmel olvastam, hogy egy nyugállományú bajtársunk támogatását a Kuruc Vitézek Nyugállományú Egyesülete (Kiskunhalas) kezdeményezte.

Segítségére szorult sajnos a példán kívül még szép számmal lehet olvasni. Van aki mozgáskorlátozottként, végtagamputáltként, gyógyíthatatlan betegként igényli a bajtársi közösség figyelmét, támogatását.

Rajtunk múlik, hogy meglátjuk-e, ismerjük-e a segítséget igénylőket. Jó részük soha nem fog jelentkezni, kérni. Nekünk kell számon tartani azt, akiről régen hallottunk és a közösségi életől hosszabb ideje távol maradt.

Jelen van közösségeinkben a szociális érzékenységnek az ilyen fajta megnyilvánulása, hiszen a Hírlevél is írt már olyan példákról, amikor az arra rászorulóknak kitakarították a lakását, bevásároltak vagy éppen rendszeresen vitték az ebédet.

Azt gondolom, hogy az egymásra figyelés, a gondoskodás, a közösségi élet egyik legszebb példája, mely jó érzéssel töltheti el azt, aki meglátta a segítségre szorult, de a támogatásban részesülő is hálásan, szép emlékként őrizheti a bajtársi gondoskodást.

Pintér Ferenc
ny. ezredes

Ünnepélyes közgyűlés Szegeden

Dr. Botka László országgyűlési képviselő, Szeged megyei jogú város polgármesterének megnyitójával került sor november 30-án a BEOSZ Délalföldi Régió ünnepélyes közgyűlésére, amelyen részt vettek a tag-egyesület elnökei, a BEOSZ ügyvezető elnökének vezetésével az elnökség munkatársai, a Tanácsadó Testület elnöke, a kiegészítő parancsnokság munkatársai és közel negyven fő, akik valamilyen módon támogatják a régió területén működő egyesületeket.

Dr. Botka László polgármester nagy jelentőséget tulajdonított annak, hogy a régió bírósági úton történő bejegyzésével önálló jogi személlyé vált, amely a jövő szempontjából komoly hozadékot jelenthet. Elmondása szerint a város területén több mint ötven nyugállományú klub, egyesület működik, melynek soraiból kiemelkedő tevékenységet fejt ki a Szegedi Bajtársi Klub. A nagy tetszéssel fogadott megnyitó szavaival ígéretet tett a további együttműködésre, a régió munkájának segítésére, reményét kifejezve, hogy a közeljövőben a volt helyőrségi klub székháza is véglegesen rendeződni fog.

Ipacs József nyugállományú ezredes, a BEOSZ ügyvezető elnöke átadva az elnökség üdvözlését a délalföldi régió példaértékű munkáját emelte ki, melyben a tagegyesületek összefogása, egységes szemlélete, a nyugállományúak érdekében kifejtett tevékenysége emelkedik ki. Hangsúlyozta, hogy ez a régió hozta létre első alkalommal a katonaozvegyek fórumát, a régió területén működő polgármesterek tanácskozását, valamint a városi rendőrkapitányságok egynapos munkaértekezletét. Kiemelkedő jelentőséget tulajdonított a régió szintű évenként egy alkalommal megrendezett bajtársi találkozóknak, a klubelnökök egyhetes módszertani, egészségmegőrző és továbbképző összevónásainak.

Az ünnepélyes közgyűlésen Sinyi Imre nyugállományú ezredes, a régió elnöke összegezte a bírósági bejegyzés fontosabb tapasztalatait. Hangsúlyozta, hogy a tagegyesületek önállóságát a bírósági bejegyzés nem csorbítja.

Az ünnepélyes közgyűlés a polgármester által finanszírozott állófogadással ért véget.

Deli József nyugállományú ezredes

Klubünnep Ercsiben

Ünnepi rendezvényt tartottak Ercsiben, a Honvéd Nyugállományúak Klubja megalakulásának harmincadik évfordulója, valamint az Ercsiben működött katonai szervezetek csapatünnepé alkalmából. Ott voltak az Ercsiben élő, illetve az itt szolgált hivatásos és nyugállományú katonák és hozzátartozóik, valamint a klub tagságából több mint százhatvanan.

A rendezvényen a Tatai helyőrségi zenekar adott nagy sikerű műsort, majd Domine János nyugállományú dandártábornok, klubelnök, valamint Szabó Tamás polgármester köszöntötte a résztvevőket. A klubot az évforduló alkalmából külön levélben és oklevél adományozásával köszöntötte Havril András vezérezredes, a HM HVK főnöke. A rendezvényen Hazuga Károly vezérőrnagy, az MH ÖHP parancsnokának helyettese elismeréseket adott át, a résztvevők kézhez kapták a klub történetét összefoglaló kiadványt is.

Tizenöt éves a soproni egyesület

A Határőr Nyugdíjasok Soproni Egyesülete – mint a BEOSZ tagegyesülete – nemrég ünnepelte megalakulásának 15. évfordulóját a Soproni Határrendészeti kirendeltség éttermében. Az ünnepségen részt vett – és köszöntőt mondott – dr. Szakács Imre országgyűlési képviselő, a Győr-Moson-Sopron Megyei Közgylés elnöke, valamint dr. Lovasi Gábor nyá. ezredes, a BEOSZ alelnöke is.

Harasztdombi József nyá. határőr alezredes, az egyesület titkárának megnyitója után Kovács János nyá. határőr alezredes, az egyesület elnöke (aki egyébként alapító tagja az egyesületnek) emlékezett meg az elmúlt 15 évről, s ezt követően elismeréseket, jutalmakat adtak át a kiemelkedő munkát végző alapító tagoknak.

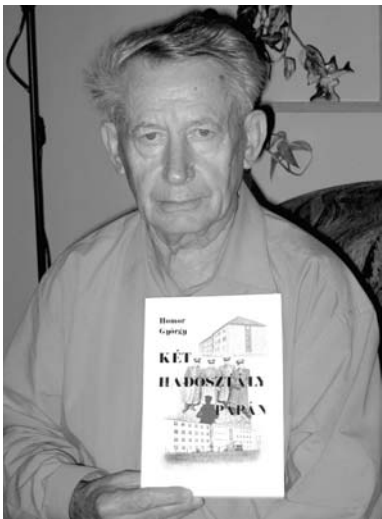
Ezután adták át a Megyei Önkormányzat zászlaját az egyesület elnökének, melyet a 170 fő résztvevő lelkes elismeréssel fogadott.

Hírek, tudósítások, közlemények

Két hadosztály Pápán

Homor György 2006. elején kezdte el Pápa város katonamúltjának feldolgozását. A pápai alakulat tagjai közül ekkor még éltek, de írásos emlékek nem nagyon voltak. Diktafonjával, fényképezőgéppel járta a környéket, faggatta a még élő katonákat, s végezte a fáradtságos kutató munkát a különböző irattárakban, levéltárakban. Sajnos a munkát betegsége miatt egy kicsit szüneteltetnie kellett, de miután felgyógyult, újult erővel vágott neki a kutatásnak, anyaggyűjtésnek, amely munkában nagy támogatója és segítője volt a felesége. A kutatási anyagok feldolgozása után, 2006 októberében kezdte el megírni a könyvét, amit 2007. február végén fejezett be. A könyv kiadásához támogatókat keresett, valamint pályázatot írt, ami sikerrel járt.

Könyve három fő fejezetre tago-

zódik: az első fejezet az első magyar gyalog hadosztály történetét dolgozza fel, a második fejezet a 32. Lövész Hadosztály történetével foglalkozik, a 3. fejezetben pedig azokról az alakulatokról és intézményekről olvashatunk, amelyek 1945-től napjainkig Pápa helyőrségben települtek.

Hajdara László őrnagy

Összefogással a katonaözvegyekért

Érzelmi töltéssel telített találkozót rendeztek Tatán a katonaözvegyek részére. A vers, a zene tette még bensőségesebbé, élményekben gazdagabbá a rendezvényt annak a 45 főnek, aki a találkozón részt vett. A klub elnöke, Sárközi József köszöntője után a hölgyeket megillető jogosultságokról, járandóságokról adott tájékoztatást Vargáné Gyarmati Antónia őrnagy, a Nyugat-magyarországi Hadkiegészítő Parancsnokság osztályvezető-helyettese. Az önkormányzat támogatási lehetőségeiről beszélt Schweiningner Éva, a szociális iroda vezetője. A találkozón résztvevőket köszöntötte Sipos Géza nyugállományú ezredes úr, a BEOSZ elnöke is.

A jó hangulatú program – melyhez népszerű dallamok közös meghallgatása is hozzájárult – segítette, hogy a hasonló gondokkal küzdők jobban megismerjék egymást, és hosszabb távra szóló barátságokat alapozzanak meg.

Sárközi József ny. ezredes klubelnök

Az európai biztonság és a nemzeti érdek

A horvát veterán szövetség kezdeményezésére és szervezésében 16 ország (Albánia, Bosznia-Hercegovina, Horvátország, Dánia, Magyarország, Izrael, Macedónia, Montenegró, Lengyelország, Orosz Föderáció, Szlovénia, Spanyolország, Szerbia, Svédország, Ukrajna és az Egyesült Királyság) húsz veterán szervezete Zágrábban háromnapos konferencián vitatták meg korunk egyik alapvető kérdését, a kollektív biztonság és a nemzeti önrendelkezés, valamint a védelem összefüggéseit. Magyarországot a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége – mint a Veterán Világszövetség tagja – képviselte. A helyszín is utalt a téma időszerűségére: a sok vihart látott térségnek ma is egyik alapvető kérdése a nemzeti érdek, az

önrendelkezés az európai kollektív biztonság összhangjának megteremtése. Külön figyelmet érdemel, hogy a tárgyaláson Szerbia katonai veterán szervezete is részt vett.

A konferenciára előadót delegált az EBESZ, a NATO és az USA hadseregének európai parancsnoksága is. A vendéglátók részéről az esemény fővédnöke a köztársasági elnök volt, képviselőjében a Veteránügyi Miniszter asszony, Jadranka Kosor nyitotta meg az értekezletet. A Veterán Világszövetség elnöke, – a BEOSZ meghívására nemrégben hazánkban járt Imbrahim Hamid – is részt vett a tanácskozáson, s mint mondta a háború vérzivataraiiban részt vett veteránok a leghitelesebb követői a béke és biztonság ügyének.

A konferencia egy közös nyilatkozattal zárult, melyben a résztvevők hangsúlyozták, hogy kulturális, gazdasági és szociális egymásrautaltsága

túlmutat a geográfiai és a nemzeti határokon.

A konferencia felkérte a résztvevő veterán szövetségeket, hogy mozgósítsák tagjaikat a biztonság, béke és egymás jobb megértésének elősegítésére. Ebben az összefüggésben tovább bátorítják tagszervezeteiket az együttműködés fokozására, a harci cselekmények és a terrorizmus valamennyi formájának megszüntetésére, a közvetlen, kétoldalú megállapodások létrehozására.

A BEOSZ nemzetközi ügyvivője Hanuska Miklós nyugállományú alezredes – a konferencia ideje alatt sikeres megbeszélést folytatott a horvát, a szlovén delegátussal az országok között már megkötött együttműködési megállapodások fejlesztése céljából. Öröndetes, hogy szorosabb együttműködési szándékot jelzett az ukrán és a szerb partnerszervezetek is.

Felejtethetlen kirándulás Gorlicén

Hagyományőrző kiránduláson voltunk Lengyelországban Gorlicén. Egy sírkertben sétáltunk, ahol az első világháborúban elesett, 401 magyar katona volt eltemetve német felirattal a keresztfáikon. Én még akkor nem éltem, de ott a sírkertben valami különleges érzést éltem át. Gondolom, különböző korú és beosztású katonák voltak. Nem meghalni mentek! Mikor körülnéztem úgy éreztem az elesett katonák lelkei felettünk lebegnek. Még ma is meghatottság tölt el, ha erre az élményre gondolok.

Ez a kirándulás a kiskunhalasi Kuruc Vitézek Nyugállományú Egyesület gondos szervezésével valósult meg.

Bakaity István nyugállományú ezredes, Gál Mihály nyugállományú alezredes kitűnő szervezésében és még sok ügybuzgó egyesületi tag segítségével.

Most karácsony előtt a Hírlevél útján is szeretném megköszönni, hogy ezen a felejtethetlen kiránduláson részt vehettem.

Köszönettel: Juhászné Giánovics Katalin

U. i.: Örömmel értesültem arról, hogy a gorlicei magyar katonatemető rendbe hozásához a honvédelmi tárcától is segítséget kap a Kuruc Vitézek Nyugállományú Egyesülete és tavasszal a temető koszorúzási ünnepségén Dr. Szekeres Imre honvédelmi miniszter is részt vesz.

Sikeres fotókiállítás

Három alföldi helyőrségi klubban – Kiskunfélegyházán, Kiskunhalason és Jánoshalmán – sikere volt Kacsó Lajos újságíró fotókiállításának, amelynek képei zömmel a katonai hagyományőrzés emlékezetes pillanatait örökítették meg. A tervek szerint – az újságíró-fotóriporter – február végén Stefánia-Palota kiállító termében mutatkozik be legújabb fotóival.

Napirenden a toborzás és az érdekvédelem

A toborzó, érdekvédelmi és katonai igazgatási felkészítésen résztvevők a gyakorlati munka feladataival ismerkedtek Jónyi László alezredes vezetésével a budapesti központban.

Katonai hagyományápolás Félegyházán

Kiskunfélegyházán jött létre az első katonai alakulat, melyet Fekete János helytörténész „Kiskunfélegyháza utcanevei” könyvében leír 1838–1868 között, a mai Kazinczi utca 8. helyén állomásozott és akkor fiók laktanyának nevezték.

A második katonai alakulat 1868–1890 között a Móra Ferenc Gimnázium helyén volt. 1871–1874-ig ebben a laktanyában volt elhelyezve a 34.

Félegyházi huszár század. A vasútállomás melletti „Öreg Kaszárnya” 1888–1890-ig épült és 2001-ig mindig szolgáltak benne katnák.

1950 májusában megkezdték és őszig el is készítették a Majsai úti új laktanyát, amely 2002-ig működött.

1950. október 15. és november 1. között megalakult a 27. Lövész Hadosztály parancsnokság és törzse, mely a Korona Szállodában állomásozott.

A 7. Gépesített Lövész Hadosztály és alakulatai 1950–1987 között működtek ebben a helyőrségben. Felszámoló és utolsó parancsnoka a ma is városunk-

ban élő Orbán Károly nyugállományú vezérőrnagy bajtársunk volt.

Nemrégiben a Helyőrségi Klub előterében elhelyezett emléktábla koszorúzásával emlékeztünk meg katonaelődeinkről és elhunyt bajtársainkról, klubtársainkról. A megemlékezésen többek között a 91 éves Terjék József frontharcos, Don-kanyari hős is részt vett. A megemlékezés koszorúját Orbán Károly nyugállományú vezérőrnagy helyezte el az emléktáblánál.

*Magosi Ottó
nyugállományú alezredes
katonai hagyományőrző*

A nyugállományúak és a helyőrségi klubok

Az 1989. évi egyesülési törvény lehetőséget biztosított a '80-as évek közepétől elkezdődött civil szerveződések legalizálására. Ettől kezdve gombamód szaporodtak az országban a különböző nonprofit szervezetek, melyek az államnak elsősorban az egészségügyi-, szociális- és jóléti területről történő részleges kivonulását voltak hivatottak ellensúlyozni. A honvédségi nonprofit szerveződések a '90-es évek elején legszembetűnőbb módon szociális területen indultak el, honvédségi szintű és helyőrségi szociális alapítványok formájában. A kulturális nonprofit szerveződések sorát a helyőrségi klubok keretében működő nyugállományúak klubjai nyitották meg, miután tevékenységüket egyesületi formában folytatták. A nyugállományúak klubjainak önállóságára azért is szükség volt, mert így nyílt mód törvényes keretek között hathatósabb támogatásukra, működési feltételeik biztosítására. Az önálló jogi személyként működő nyugállományú kluboknak növekedett a szervezetsége, demokratizmusa, tagjaik egyéni aktivitása.

A HM Honvéd Kulturális Szolgáltató Kht. megalakulása óta eltelt időben a szakmai tapasztalatok azt mutatják, hogy a nyugállományú klubok az intézmények legszervezettebb, legaktívabb "szövetségei". Együttműködésük a társaság szándéka szerint nem csupán a helyiség biztosításában merül ki, kölcsönösségi alapon (és ezt szinte valamennyi helyen Együttműködési Szerződés garantálja) a nyugállományúak segítségére vannak az intézménynek a közhasznú programok szervezésében, lebonyolításában, illetve a "ház" konkrét szakmai segítségét ad a nyugállományúak programjaihoz, esetleg pályázati anyagaikhoz. Természetesen nem minden intézmény képes – az eltérő adottságok miatt – teljes körű segítségnyújtásra, például irodahelyiségek tekintetében előfordul, hogy több szervezet kénytelen egy helyiségen osztozni.

A társaság 18 helyőrségi klubjában közvetlenül 18 nyugállományú klubnak, társadalmi szervezetnek biztosít működési feltételeket (Budapesten a Kulturális Központban két szervezet működik, Debrecenben viszont nem a

klub ad részükre otthont.) Jellemzően ennél sokkal több olyan szervezet is működik a klubokban, amely korosztály szerint e kategóriába sorolható: Magyar Ellenállók, Volt Hadifoglyok, Rendőrségi Nyugállományúak, Nemzetőrök, Veterán Repülők és Ejtőernyősök társadalmi szervezetei.

Hogy milyen színvonalon működik együtt a helyőrségi klub és a nyugállományúak szervezete? Erről kérdeztük meg a tatai és a pápai nyugállományú klub elnökét.

„A nyugállományú klub és az intézmény közötti együttműködése évek óta a tartalmas kapcsolatokban, közös rendezvények szervezésében valósul meg. Gárdos Éva igazgató asszony tevékenysége alatt a klub civil kapcsolatai tovább erősödtek, eredményesen működik a klubban az éremgyűjtők tatai csoportja (vezető Vámosi László) az eszperantisták köre (a Honvédség és Társadalom Baráti Kör elnök Gerébi Ákos). Ezekkel a szervezetekkel éves és havi szinten egyeztetjük a programokat, és jó színvonalon valósítjuk meg azokat” – mondta Sárközi József, a Tatai Honvéd Bajtársi klub elnöke.

A Bajtársi Klubbal 2007-ben kiemeltünk két olyan rendezvényt, amely a városban is nagy elismerést váltott ki. Az egyik az Idősek Hete záróeseménye, amelyre a városban kilencedik alkalommal került sor. Ennek keretében közösen emlékeztünk Batthyány Lajosra, az első magyar miniszterelnöke születése 200. évfordu-

lója alkalmából. Az élményszerű előadást Kemecsi Lajos tartotta. A rendezvényen közel 100 fő vett részt, amelyen értékelték a „Szépkorúak a szeretetről” című pályázatot. A pályázaton 9 fő vett részt, értékes elbeszélésekkel, történetekkel. Gyüszti László könyvtárigazgató az alkotások közül az első három helyezett művet felolvasta. Örömmel mondhatjuk el, hogy Rozs János a Klub tagja ért el első helyezést. Az eseményt a dandár zenekar fúvós kvartettje zárta színvonalasan összeállított műsorával.

A másik közös rendezvényünk a kerek évfordulósok köszöntése, amelyen az egyesület klubtagságán kívül a Volán Nyugdíjasok is részt vesznek. Itt együtt köszöntjük az 55–85 éveseket, közös műsort adunk. Ebben az évben a vértesszőlősi mazsorettek fellépése színesíti a műsort, mely után az ünnepeltek közös vacsorán vesznek részt. A jó együttműködésnek számos példáját tudnánk még felsorolni. Szeretnénk még kiemelni a novemberi katonai naphoz kötődő énekversenyt, amelyen részt vesznek a Városi Nyugdíjas Egyesület dalosai is.

Készülünk a jövő évre, benne szeretnénk emlékeztetni a Magyar Kultúra Napját közös rendezvényünkkel.

Markel János nyá. ezredes a Pápai Honvéd Bajtársi Klub elnöke:

„A 238 tagot számláló tagság programjainak, közösségi alkalmainak szervezése komoly munkát igényel. A Pápai Honvéd Bajtársi Klub vezetői,

tagjai szinte napi kapcsolatot tartanak fenn az intézmény munkatársaival. A vezetőség üléseire minden alkalommal külön klubszobát biztosítottak, a klubgyűlések, illetve az éves közgyűlés alkalmaira az intézmény nagyterme áll rendelkezésre térítésmentesen. Hasonló feltételek mellett használhat a közösség egy irodát tagjai – szociális, egészségügyi, társadalmi – ügyeinek intézésére.

A HM Honvéd Kulturális Szolgáltató Kht. pápai intézményével valamint a Pápa és Vidéke Honvéd Kulturális Egyesülettel 2007 évben is közös rendezvények sorát szerveztük, koszorúzó-megemlékezők, emléktábla-avatás, könyvbemutatók, nemzeti ünnepeken való közös főhajtás stb. Ebből is külön említésre méltóak a következők: gróf Batthyány Lajos születésének 200. évfordulója emlékére rendezett ünnepség, a II. világháború katonai áldozatai előtt való tisztelgés a pápai Alsóvárosi Köztemető magyar-szovjet-német nyughelyeinél, a Pápa mellett 1849. június 27-én vívott csata emlékére tartott koszorúzó tisztelgés Petőfi Sándor pápai névfelvétele 165 éves évfordulójára megjelent „A bakadiák – Petrovicsból Pápán lett Petőfi” című könyv bemutatása, az új pápai Ejtőernyős-emlékmű avatása, a kéthelyi ejtőernyős-mementónál való koszorúzás, az elhunyt bajtársak márványtáblájánál tartott „Idősek világnapi” koszorúzó-főhajtás, s nem felejtendő ki a sorból az intézményben megrendezett kiállításokon való részvétel, mint például a „Parádék és díszszemlék”, a Hadtörténeti Intézet '56-os vándorkiállítása.

Összességében a vezetőség megállapította, hogy a HM Honvéd Kulturális Szolgáltató Kht. pápai intézményének dolgozói – Tóth Tibor intézményvezető, Buzás Károlyné gazdasági ügyintéző, Kerecsényi Zoltán rendezvény-szervező, – klubunk részére minden segítséget megadnak, munkánkat messzemenően támogatják. A Pápai Intézményének munkatársai nagyban hozzájárulnak ahhoz, hogy a HM Nyugat-magyarországi Hadkiegészítő Parancsnoksága, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége (BEOSZ) és a Nyugdíjasok „Életet az éveknek” Veszprém megyei elnöksége a klub tevékenységét folyamatosan kiválónak értékeli.

Felejthetetlen látogatás a Holokauszt Emlékközpontban

A Balassi Bálint Bajtársi Egyesület tagjai nemrégiben ellátogattak a IX. kerület Páva utcai Holokauszt Emlékközpontba. A látogatókat Szita Szabolcs tudományos főmunkatárs kalauzolta. A központ halljában megtartott rögtönzött épületismertetőjében elmondta, hogy Budapesten a ferencvárosi Páva utcai zsinagóga, és a hozzá csatlakozó új épületszárny 2004. óta ad otthont a Holokauszt Emlékközpontnak, amely Mányi István Ybl-díjas építész tervei alapján készült. A létesítmény 2005-ben építőipari-, 2006-ban ingatlanfejlesztési díjjal is jutalmazták. Az épületkomplexum a modern és klasszikus építészetet szervesen ötvöző, kivételes együttest alkot.

A látogatáson bemutatásra kerülő kiállítás a „Jogfosztástól a népiertársig” címet viseli, melyet a magyar holokauszt áldozatainak emlékére mutatnak be – kezdte Szita Szabolcs a tárlatvezetést, majd így folytatta:

„A kiállítás vezérmotívuma az állam és az állampolgár viszonya. 1938-tól a magyar állam fokozatosan megfosztotta polgáraitól egy meghatározott csoportját – a zsidóságot – mindattól, ami az embert emberré teszi: jogaitól, javaitól, szabadságától, emberi méltóságától és végül pusztán életétől. Ez a folyamat végzetesen 1944-ben, a német megszállás után gyorsult fel. Ennek megfelelően a kiállítás nem kronologikusan ábrázolja az eseményeket, hanem az üldöztetés egyes fázisait bemutató egységekre épül (jogfosztás, kifosztás, megfosztás a szabadságtól, az emberi méltóságtól, az élettől). Ezt a felosztást foglalják keretbe az egymás mellett elhelyezkedő, a kiállítást bevezető és lezáró termek”.

A tárlatvezető kíséretében végigjártuk a kiállítást bemutató útvonalat és a termeket, melyekben az egyes témák egyik központi eleme a valós családi és személyes történetek sorozata, amely a kiállítás egészén végighaladó falakon kapott helyet. Mire a befejező terembe értünk, a falon futó, az életet jelző vonalak elfogytak, a bevezető teremben megjelenő személyes tárgyak eltűntek. Még hallottuk az első teremből átszűrődő esküvői zenét, amely a pusztulás előtti időszakra emlékeztet. Innen vezetett az út az emlékezés és gyász terébe, a zsinagógába. Az elpusztított közösségek emlékét a lerombolt templomok és imaházak képei, a meggyilkolt egyénekét az üvegpadokon elhelyezett portrék őrzik. Itt kapott helyet az embermentők tere is, amely a külföldi diplomaták és a honfitársaikért minden veszélyt vállaló magyarok történetével azt kívánta bemutatni, hogy történelmünk egyik legsötétebb órájában sok százan siettek az üldözöttek segítségére, köztük Reviczki Imre ezredes is, akit a BEOSZ posztumusz emlékéremmel tüntetett ki. A kiállítás a zsinagóga meditációs termében zárult.

Az egyes tematikus egységekben az érintőképernyős számítógépek segítségével az egyesületünk tagjai filmeket, képeket, eredeti dokumentumokat tekinthettek meg és mélyebben megismerkedhet az adott témával. A tárlatvezetés után a zsinagógában kérdéseket tehattunk fel, melyekre kimerítő és szakszerű válaszokat kaptunk. Ezt követően a mintegy 120 ezer nevet tartalmazó – 8 méter magas, különleges lézertechnikával írt, üvegből készült – Áldozatok Emlékfalánál gyűjtöttak gyertyát egyesületeink tagjai a holokauszt alatt elpusztult félmillió magyar zsidó és cigányáldozat emlékére.

Erdős László nyugállományú ezredes

A gyógyulás ösvényein

*Tisztelt Bajtársak!
Adományozók!*

Úgy gondolom az év végének közeledtével, a kétéves összejt kezelési ciklusom tapasztalatairól illik számvetést készíteni.

Bevezetőként újra és újra hálával telt szívvel mondok köszönetet a rehabilitációm érdekében folytatott adományozás elindítóinak, szervezőinek és különösen azoknak az egyszerű, de nagyszerű embereknek, barátainak, aktív és nyugállományú katonának, határőröknek, rendvédelmi szervezetek tagjainak, külföldieknek, civileknek, bajtársi és hagyományörző klubok, társaságok tagjainak, a BEOSZ és MATASZ szervezeteinek, a részvénytársaságoknak, ismeretlen befizetőknak és mindazoknak, akik bármilyen segítséget nyújtottak és nyújtanak ahhoz, hogy az ígéretes összejt beültetésekre Moszkvába kijussak. Köszönöm az empátikus figyelmet, nagylelkűséget, együttérzést, a jó szándékot és az emberséget.

Két év alatt öt alkalommal összesen 15 adag saját, felnőtt összejtet injekcióztak vissza a gerincvelőmbe. Klinikai kezelésem összesen 57 523 USD-ba (közel 11 millió forintba került.)

Az összejt kutatás és kezelés kérdésköre, a gerincvelő sérülés gyógyítható-

sága ma még megosztja a tudósokat, orvosokat, de az egyszerű embereket is. Az elmúlt időszakban én is eltérő válaszokat kaptam az összejttel kapcsolatos tevékenységet és saját gyógyulásomat illetően is és voltak olyanok akik támogattak, lelkiekben is segítettek, és voltak olyanok is, akik fojtogatták a bennem mindvégig élő reményt. Hiú ábrándokat nem keltettem, de úgy érzem most is, hogy nem szabad lemondani a kínálkozó új, tudományos lehetőségekről és volt katonaként, parancsnokként is mindent meg kell próbálni a gyógyulásom érdekében. Természetesen úgy, hogy közben tartalmasabban próbáljam élni megváltozott életem. Talán két év kezelés után tudom, hogy a kutatás még a kezdeteknél tart, és sejtem azt is az összejt kutatásnak milyen irányba kell fejlődnie ahhoz, hogy a jövő igazi csodájává váljon.

Amikor találkozunk, bizonyára azt gondoljátok, hogy ugyanúgy ülök a kezes székben, mint korábban, pedig a kezelések komoly változásokat hoztak az életminőségemben. Javult, koordi-

nálttá vált a mozgásom, növekedett az izomerőm. Jobban tudom használni felső végtagjaimat és a törzsemet. Az érzéshatár lejjebb került. Napi teendőimet önállóbban látom el, és több lett az energiám. Mozgássérültként nem mindig érzem, hogy valójában az vagyok, mert az igazi, valódi dolgok belül vannak. Esetenként a ti segítségével, köztetek – feledve a sorscsapást – újra katonának, kollégának vagy diplomatának érzem magam. Rendezvényeken veszek részt, utazom, a tőlem telhetően a teljes életre törekszem. A rendszeres napi testedzéssel is mindent megteszek állapotom szinten tartásáért. Ráadásul sok hasonló emberi sorssal találkozom, melyek a további küzdelemre tanítanak.

Gyógyulásommal kapcsolatban lehetnek újabb változások, hisz az eredmények hosszú távon születnek. Rendszeresen figyelemmel kísérem az új orvosi eljárásokat, kísérleteket, módszereket, hátha a csoda egyszer engem is utolér.

Nagyon megható volt ez az igazi bajtársi összefogás és nagyon jó érzés, hogy ennyi ember biztat, és segít engem. Köszönöm mindnyájatoknak. Bajtársi üdvözzel és nagyrabecsülés-sel:

*Végh Ferenc
nyugállományú vezérezredes*

Megoldást jelenthet az OTP Életjáradék

Az OTP Életjáradék Program, amely mára az OTP Csoport sikertermékeként is ismert, egyre népszerűbb a 65 évnél idősebb nyugállományú katonák körében. A program nemcsak anyagi biztonságot ad a jelentkezőknek, hanem egyúttal megoldást is nyújt a gondtalan és nyugodt nyugdíjas évekre.

A konstrukció lényege szerint a hatvanötödik életévét betöltött ügyfelek úgy tudják készpénzzé tenni saját ingatlanvagyonukat, hogy azt közben használhatják is, mindezt hosszadalmas ügyintézés nélkül. Életjáradéki szerződés esetén az ügyfelek a lakásuk értékének akár 33 százalékát is megkaphatják egy összegben, utána pedig az ügyfél élete végéig havi inflációkövető járadékra jogosult. A társaság ezen túlmenően átvállalja a teljes közös költséget, az ingatlanbiztosítás fizetését, valamint díjmentesen elvégzi az ingatlanban felmerülő állagmegóvással kapcsolatos karbantartási munkákat. Az életjáradéki szerződések egyik fontos mozzanatát képezi, az hogy a szerződéskötést követően az OTP Életjáradék Zrt. az ügyfelek javára élethosszig tartó lakáshasználati és életjáradéki jogot jegyeztet be a tulajdoni lapra.

A társaság – szem előtt tartva az egyre bővülő ügyfelek igényeit – új termékét és a hozzá tartozó szolgáltatások körét folyamatosan fejleszti. Ennek jegyében a cég a programhoz csat-

lakozóknak további kedvezményeket biztosít. Minden szerződött ügyfél egy névre szóló OTP Életjáradék kártyát kap, amellyel az ország 1500 üzletében vásárolhat kedvezményes áron, s amelynek elfogadási köre kedvezményesen igénybe vehető, “nyugdíjasbarát” szálláshelyekkel bővült. Az OTP Életjáradék Gondozási Csomagnak köszönhetően a programban résztvevők a piaci árakhoz képest lényegesen kedvezőbb díj ellenében vehetik igénybe az otthonápolási, gondozási és egyéb segítő szolgáltatásokat. Újdonság a 24 órás Szociális Távjelző Szolgálat, mely az ügyfelek biztonságát szolgálja elsősorban vészhelyzet esetén.

– Eddig több mint ezren választották az OTP Életjáradék konstrukcióját. Néhány szerződött ügyfelet arról kérdeztünk, hogy miért csatlakoztak az OTP Életjáradék programhoz?

“Én kerestem ezt a lehetőséget, mert egyedül élek és eltartási szerződést nem akartam kötni. Az egyik nap valami ügy miatt bementem az OTP-be, ekkor találkoztam először ezzel a programmal. Korrekt, tisztességet üzletet akartam csinálni. Hogy miért pont az OTP Életjáradék Zrt.-t választottam a többi életjáradékot nyújtó cég közül? Két ok miatt. Az egyik ok, hogy lassan már 50 éve megbízom benne és eddig nem csalódtam. Tehát egyrészt a bízalom volt az, ami döntő érv volt választásom során. A másik érv, amiért mellőttem döntöttem az volt, hogy az OTP Bank a biztonságot jelenti Nekem. Kizártnak tartom azt, hogy tönkremenjen!” (egyedülálló, 72 éves hölgy ügyfél)

– “Férjemmel együtt azon gondolkodtunk, hogy esetleg idősek otthonába megyünk, de a kettő között van egy óriási különbség. Hogyha idősek otthonába men-

tünk volna, akkor fel kellett volna számolnunk az emlékeinket, mert oda csak igen kevés dolgot vihetünk volna magunkkal. Így viszont – bár az első napokban

nehéz volt elviselni a tudatot, hogy nem a mienk a lakás, de most már eszünkbe se jut – a sajátunkban élünk, ugyanúgy, mint ahogy eddig éltünk.” (házastársával élő 70 éves hölgy)

– “Tudja, amíg aktívak voltunk megengedhettük magunkat, hogy elmenjünk nyaralni, megvegyünk olyan dolgokat, amiket szeretnénk. De ez most, csak a nyugdíjból nem ment volna. Az életjáradéki szerződéskötésnek köszönhetően visszajött számunkra az a régi gondtalan élet, ami ezelőtt volt. Csodálatos dolog, hogy ez így összejöhettett.” (Nyilatkozta a házastársával élő 74 éves úr)

Amennyiben bővebb felvilágosítást szeretne kapni az OTP Életjáradékról, hívja az OTP Életjáradék Zrt. területi képviselőit:

Dr. Veres Mária

Tel.: 298-4832, 06-70/708-1901

Gulácsi Attila

Tel.: 298-4829, 06-70/708-1914

Igény esetén munkatársaink szívesen ellátogatnak az egyes tagszervezetek klubnapjaira, ahol egy prezentáció keretében bemutatják programunk lényegét, írásos tájékoztató anyagokkal látják el őket, illetve válaszolnak a klubtagok kérdéseire. Amennyiben szeretnék, hogy Önökhöz is ellátogassunk, kérjük, hívják munkatársainkat a fenti telefonszámokon.

Az érdeklődőket személyesen is szívesen látjuk az OTP Életjáradék Zrt. budapesti központjában, a VI. kerület Andrássy út 100. szám alatt található irodában, ahol minden hónap első szerdáján nyílt napot tartunk. A nyílt nap alkalmából bővebb tájékoztatást kaphatnak az OTP Életjáradék programról, illetve feltehetik kérdéseiket. Aki szeretne részt venni az eseményen, részvételi szándékát kérjük, előzetesen jelezze a (06-1)472-2927-es telefonszámon. Szeretettel várjuk az érdeklődőket.

OTP Életjáradék program 65 év felett:

- Nagy összegű előleg forintban vagy euróban,
- Élethosszig fizetett évente emelkedő havi járadék,
- Díjmentes állagmegóvó karbantartás,
- Közös költség átvállalás,
- Mindezt megszokott otthona kényelmében.

Tel.: (1) 472-2900, www.otpeletjaradek.hu

 otp Életjáradék

otp életjáradék kártya

 otp Életjáradék

Szeretné megkönnyíteni
életét otthona kényelmében?
Gondot jelentenek a havi költségek?

OTP ÉLETJÁRADÉK
(06 40) 366 600

Érdekegyeztető fórum Győrben

A Honvédelmi Érdekegyeztető Fórum kihelyezett ülésére október 31-én Győrben, az MH 12. Arrabona Légvédelmi Rakéta Ezrednél került sor. Napirend előtt dr. Vadai Ágnes, a Honvédelmi Minisztérium államtitkára ünnepi köszöntőt mondott az Önkéntes Haderő létrejöttének harmadik évfordulója alkalmából. Elmondta, hogy Magyarország 2004. November 3-án békeidőben szüntette meg a sorozás intézményét, és áttért a hivatásos és szerződéses katonákból álló haderőre, amivel végképp szakított a 136 éves tradícióval. Ezt honvédelmi rendszerváltásként értékelte.

A megnyitó után Varga László mérnök dandártábornok, parancsnok köszöntötte a HÉF tagjait, majd részletesen szólt az MH 12. Arrabona Légvédelmi Rakéta Ezred létrejötté-

vel kapcsolatos feladatokról, az előd intézmények funkcióiról, az ezred felépítéséről, a helyőrség katonai felszereltségéről. Külön kitért a NATO-val való együttműködésre, az ezzel kapcsolatos teendőkre.

A parancsnoki tájékoztatóból ki-

tűnt, hogy az ezred rendelkezik a szükséges kulturális és sport infrastruktúrával, művelődési otthonnal is. Részletesen elemezte a még meglévő elhelyezési gondokat, többek között a szolgálati helyek "két neműre" való átépítését.

A HÉF-ülés végén haditechnikai bemutatóra került sor, majd a résztvevők megtekintették az ország legszébb laktanyája címre pályázó katonai objektumot.

ŐSZINTE, BAJTÁRSI EGYÜTTÉRZÉS

A tatai temetőben mély megrendüléssel, őszinte együttérzéssel a család fájdalmában osztozva búcsúztunk elnökünk, Sipos Géza nyugállományú ezredes feleségétől.

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Életem legnehezebb éveit éltem, és azt hiszem, még hosszú ideig ez így is lesz. A szeretett feleség, anyja és nagymama hosszú szenvedés után bekövetkezett halála miatti gyászunkban sokan fejezték ki együttérzésüket, segíteni akarásukat. Köszönöm mindazoknak, akik munkájukkal, együtt érző jóindulatukkal, segítőkészségükkel enyhítették életünket. Családom minden tagja nevében köszönöm a részvétnyilvánításokat, köszönöm, hogy a temetésen sokan ott voltak, hogy Tőle elköszönjete! Külön köszönöm azt a sok segítséget, amelyet a HM személyzeti főosztály, az illetékes hadkiegészítő parancsnokság és érdekvédelmi iroda vezetőitől és munkatársaiktól kaptam.

Tata, 2007. november 10-én

Sipos Géza nyá. ezredes

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének tájékoztatója

Felelős kiadó: Sipos Géza nyá. ezredes, a Beosz elnöke.

Szerkesztő bizottság elnöke: Pintér Ferenc nyá. ezredes

Szerkesztő: Kacsó Lajos nyá. ezredes

Cím: 1440 Budapest, Pf.: 22.